132/ braç m. [illegible]

No a part. [illegible]

Cadascuna de les dues extremitats toràciques de l'home, esp. la part compresa entre l'espatlla i la mà; i, en un sentit més restret encara, la part compresa entre l'espatlla i el colze (en oposició a avantbraç). El braç dret. El braç esquerre. Dur un paquet sota el braç, estrenyent-lo amb el braç contra el tronc. Portar un infant, un cistell a plec de braç, o simpl. al braç, recolzat o penjat en l'avantbraç formant angle amb el braç superior. Prendre del braç, agafar pel braç, per anar de braçet... [illegible] Prendre en braços, portar en braços. [illegible] a braç, de cortesia, amb familiaritat, amb confiança. | Anar amb els braços caiguts, deixats anar. Alçar els braços en l'aire, al cel. [illegible] Anar amb els braços arromangats, amb les mànegues arromangades. | Trobar-se als braços d'algú, per ésser-ne abraçat.